

Prima instanță: judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud. V. Chisiliță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, D. Manole, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Ion Druță

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 09 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Oster împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil,

c o n s t a t ă:

La data de 18 iunie 2014, Oster Svetlana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei ca urmare a procedurilor judiciare și ca urmare a tergiversării eliberării titlului executoriu; repararea de către stat a prejudiciului moral în sumă de 16000 lei, cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și tergiversarea eliberării actelor executorii.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 08 septembrie 2010, a depus împotriva SRL „Rostral” o cerere de chemare în judecată privind încasarea salariului restant în sumă de 37546 lei, a compensației pentru concediul neutilizat pentru 49 zile, a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și 1000 lei pentru serviciile de asistență juridică.

La data de 18 octombrie 2011, Judecătoria sec. Rîșcani mun. Chișinău, a admis parțial cererea reclamantei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2012, apelul declarat de Oster Svetlana a fost respins, fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2013 a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel, cu restituire cauzei la rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 31 octombrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, apelurile au fost respinse din lipsă de temei, menținându-se fără modificări hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 18 octombrie 2011.

Decizia menționată a fost atacată din nou cu recurs la Curtea Supremă de Justiție de către Oster Svetlana și avocatul acesteia și prin decizia din 19 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Oster Svetlana a fost recunoscut inadmisibil.

Susține reclamanta că la 23 martie 2014, a adresat Judecătorei sec. Rîșcani mun. Chișinău, cererile nr. 11576 și nr. 11577 privind eliberarea titlului executoriu. Titlul executoriu a fost eliberat abia la 19 mai 2014, ca rezultat al nenumăratelor adresări ale reclamantei la președintele Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, avocatului Parlamentar și Consiliului Superior al Magistraturii. În răspunsul la petiția adresată Consiliului Superior al Magistraturii s-a menționat că specialistul Serviciului civil, comercial și de contencios administrativ al Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, care a primit spre executare cererile enunțate supra, nu și-a îndeplinit conștiincios obligațiile de serviciu și contrar dispoziției președintelui instanței nu a asigurat eliberarea titlului executoriu în termenul de 3 zile, stabilit conform dispoziției.

Consideră reclamanta că acest fapt în egală măsură a tergiversat procesul și a creat obstacole pentru reclamantă în exercitarea drepturilor sale constituționale și garanțiilor prevăzute de lege. Astfel, în situația în care conform prevederilor legale, hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 18 octombrie 2011, prin care a fost dispusă încasarea din contul SRL „Rostral” în beneficiul Svetlanei Oster a sumei totale de 17 229,75 lei, urma să fie executată imediat, instanța neîntemeiat a tergiversat eliberarea documentului executoriu până la data de 19 mai 2014.

Tergiversarea procesului de judecată pe parcursul anilor 2010 - 2014 nu poate fi pusă în seama reclamantei, deoarece aceasta a avut un comportament și atitudine constructivă față de proces și în mod cert a avut interes direct în finalizarea cât mai rapidă a acestuia și obținerea unei decizii favorabile, conform pretențiilor legale referitor la drepturile sale salariale încălcate. Această cauză nu a fost deosebit de dificilă, din punct de vedere factologic sau juridic.

Or, instanțele judecătorești nu au avut nevoie să recurgă la concluziile experților, să audieze mulți martori sau să întreprindă alte activități care necesită timp, în situația în care cauza nu prezenta un grad sporit de complexitate este absolut nejustificată durata îndelungată de examinare a cauzei în fond.

La 19 iulie 2014, Svetlana Oster, prin intermediul avocatului, Mihai Buga, a depus o cerere suplimentară, potrivit căreia a solicitat instanței de judecată încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor pentru asistență juridică în baza bonului de plată Seria ET nr.0099690 din 19.08.2014.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22 august 2014 cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind constatată încălcarea dreptului Svetlanei Oster la judecarea cauzei în termen rezonabil și s-a încasat din bugetul de stat despăgubirea pentru prejudiciul moral în suma de 5000 lei și cheltuielile de asistență juridică în suma de 2500 lei, în rest cerințele Svetlanei Oster au fost respinse.

Prin decizia din 09 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 22 august 2014 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin decizia suplimentară din 28 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea depusă de avocatul stagiar Buga Mihai, în interesele intimetei Svetlanei Oster și s-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Svetlanei Oster suma de 700 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La data de 11 noiembrie 2015, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 09 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele dreptului material și procedural, astfel interpretând în mod eronat legea.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la data de 09 iulie 2015. Materialele dosarului atestă lipsa cărorva înscrisuri care să confirme recepționarea deciziei contestate de către părți, în condițiile când însăși scrisoarea de expediere a acesteia nu este datată. Astfel recursul declarat la 11 noiembrie 2015, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Completul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material și procedural, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art.art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 09 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecătorii

Ion Druță

Oleg Sternioală